

[Oluf Johansen.]

Om årets sukkerordning, hvis rammer nu her fastlægges, har jeg intet særligt at bemærke. Enighed er opnået mellem de interesserede parter, og det er der grund til at hilse med tilfredshed. Priserne har ikke givet anledning til bekymrede bemærkninger og overvejelser. Dyrkerne får 5 øre mindre i fragttilskud, og prisen vil blive forhøjet med den overenskomstmæssige stigning i arbejdslønnen.

Der er da egentlig ikke mere at sige om ordningen, men jeg vil gøre et par bemærkninger om de problemer, der stadig synes at knytte sig til sukkerspørgsmålet. Sukkerproduktionen er efterhånden blevet et fast og værdifuldt led i handelsomsætningen. Produktionen skal fordeles mellem udførsel og hjemligt forbrug, og det hjemlige forbrug igen mellem industrien og husholdningen. Det er vel ikke uberettiget at bede handelsministeren overveje, om der ikke i sylte- og konserveringstiden kunne blive lidt mere sukker til husholdningerne. Det er noget trist at se havens frugter ligge og blive værdiløse, når man oven i købet bagefter i butikkerne kan købe de forskellige ting som færdigvarer.

Sukkersaftproduktionen vil altså fortsætte. Det var vel nok af mange grunde — også af dem, jeg nævnte før — bedre, om de pågældende arealer gik ind under den almindelige produktion og forøgede denne; så vidste vi bedre, hvor vi var henne. Saftproduktionen er efterhånden blevet et fast led i vor produktion, og produktet er vel efterhånden også blevet en udførselsvare, men det samme ville vel være tilfældet, om disse arealer afgav roer til almindeligt sukker.

Om få dage er dette års sukkerlov færdig fra rigsdagen. Lad os håbe, at alle parter får de bedst mulige vilkår for en god indsats. Af forhandlingerne i folketinget ser jeg, at handelsministeren ihærdigt slider for at skaffe de fornødne gummistøvler til arbejderne, til dem, der skal sjokke i pladderet. Vi er jo nu over det for denne sæsons vedkommende, men der har ikke været tilstrækkeligt af gummistøvler. Efter den forespørgsel, jeg i sin tid rettede til handelsministeren, har jeg modtaget bekymrede breve; i dem var der håb, men ikke tro.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse og håber på en god sommer med regn og sol i et sådant skifte, at arbejderne kan få en god løn og dyrkerne glæde af deres høstresultat; fabrikkerne sørger jeg ikke over; de klarer sig nok.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det er naturligt, at vi i forbindelse med sukkerloven også kommer ind på gummistøvlerne, og jeg var glad ved at høre, at der var håb, men ked af at høre, at der ikke var tro. Nu ligger det sådan med gummistøvlerne, som jeg allerede tidligere har haft lejlighed til at redegøre for det her i det høje landsting, at vi har en ret stor produktion. Vi får i indeværende år en produktion, der er større end produktionen før krigen, og alligevel vil der være mangel. Jeg tror, at de erfaringer, vi gør med hensyn til gummistøvler, er de samme erfaringer, som det ærede medlem hr. Villemoes gjorde med cykledækkene, da han i sin tid var handelsminister. Da gik produktionen også ret hurtigt op over det normale, og alligevel var der mange folk, der ikke kunne begribe, hvor alle dækkene blev af. Forklaringen er den ganske simple, at når hver eneste dansk hjem skal forsynes fra bunden af, kræver det en langt større produktion, end når produktionen kun skal klare den normale udskiftning på grund af slid. Så lad os bevare troen og håbet med hensyn til gummistøvlerne; de kommer nok, men det tager lidt tid.

Det ærede medlem hr. Oluf Johansen gjorde også nogle bemærkninger om sukkerrationeringen. Der gør man jo den samme erfaring som på så mange andre forsyningsmæssige områder, at de lettelser, der gives, glemmes så forfærdelig hurtigt, og tilbage står så behovet for nye lettelser. Det er der vist ikke noget forunderligt i, men det bør dog erindres, at vi i fjor gav et ekstra kilo syltesukker. Jeg indrømmer, det kom lidt sent, først hen i september måned, men det var dog sikkert tidsnok til, at husmødrene fik det fuldt udnyttet. Jeg vil minde om, at vi i år tilsigter at gøre det samme, altså foruden det kilo syltesukker, der normalt gives, at give et kilo ekstra. Det er dog i hvert fald ud fra en almindelig procentberegning en fordobling af syltesukkerationen. At der er en del husmødre, der kunne bruge meget, meget mere, er ingen i tvivl om, men der er næppe heller nogen i dette høje ting, der er i tvivl om, at det er godt, at vi for sukkeret kan skaffe os tømmer til byggeriet, kuglelejer til industrien og norsk kunstgødning; jeg kan dog oplyse, at i det andet høje ting er der i hvert fald et enkelt medlem, der er i tvivl herom. Foruden syltesukkerationens forhøjelse er også den normale sukkerration blevet forhøjet med 1/2 kg pr. rationeringsperiode.